

Тазкия дарслари (114-дарс). Оз гапириб, кўп эшитинг!

ТАЗКИЯ

дарслари 114-дарс

Тазкия дарслари Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимахуллоҳнинг "Тасаввуф ҳақида тасаввур" ва "Руҳий тарбия-1-2-3" китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

14:24 / 12.12.2020 4529

Тилдан келадиган офатлар кўп ва турли-туман бўлиб, улар қалбни сархуш қилади. Одам табиатида ҳам уларга мойиллик бор. Мазкур офатлардан қутулишнинг энг осон йўли жим туриш орқали бўлади. Бу жуда катта фазилатдир. Жим туриш ҳимматни жамлайди ва фикрни софлайди.

Бу ҳақда бир қанча ҳадислар келган.

يَلْمُضَيُّنَمْ: «لَا قَمَلَسَوِ هِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ صَيِّبِنَلَا نَعُ، هُنَّ عُلَلِ لِي ضَرَّ لَسَوِ نَعُ يَذْمُرَّتْ لَوِ يَرَاخُ بَلْ أَمْ هَاوَرُ. «هِنَّ جَلَابُ هَلْ تَنْ مَضَّ هِيَ حَلَّ نَبِ بَأَمْ وَهِيَ لَجَرَّ نَبِ بَأَمْ»

Саҳл розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким менга икки оёғи орасидаги нарсанинг ва икки жағи орасидаги нарсанинг кафолатини берса, мен унга жаннатнинг кафолатини бераман», дедилар».

Икковини Бухорий ва Термизий ривоят қилишган.

أَمْ وَيُتَّحَبُّ صَفَّ رَفَسَ يَفِيَّ بِنَلَا عَمُّ تَنْ كُ: لَأَقُ هُنَّ عُلَلِ لِي ضَرَّ لَسَوِ نَعُ يَذْمُرَّتْ لَوِ يَرَاخُ بَلْ أَمْ هَاوَرُ. «هِنَّ جَلَابُ هَلْ تَنْ مَضَّ هِيَ حَلَّ نَبِ بَأَمْ وَهِيَ لَجَرَّ نَبِ بَأَمْ»

فَوَجَّ نَمَلٌ جَرَلًا مُعَالِصًا وَرَأَى لَأْمًا مُعْفِطًا أَمَكَ عَائِي طَحْلًا عَيْفُطًا مُعْقِدًا صِلًا
سَأْرَبُ كُرْبُخًا أَلًا» : لَأَقُّ مَثٌ ، رَهْزَعَلَبٌ يَّتَحُّ زَبْجٌ كَبَّ كَبَّ كَثْرَاتٌ مَثٌ : لَأَقُّ . «لَيْلًا
رَمَّالًا سَأْرًا» : لَأَقُّ ، هَلَلًا لَوْسَرًا أَيَّ يَلَبُّ : تَلُقُّ «؟ هَمَّانَ سَـةَ وَّرَدَوِـةَ دَوْمَعَوِـةَ لَكِـةَ رَمَّالًا
كَلَذَكًا لَمَبَّ كُرْبُخًا أَلًا» : لَأَقُّ مَثٌ . «دَاهِجًا لَهَمَّانَ سَـةَ وَّرَدَوِـةَ لَصَلًا هَدَوْمَعَوِـةَ مُمَّالًا سَأْرًا
» : «أَدَهَ كَيْلَعٌ فُكٌ» : لَأَقُّ هَوَّاسَلَبَ كَحَّ أَفَّ : لَأَقُّ ، هَلَلًا لَوْسَرًا أَيَّ يَلَبُّ : تَلُقُّ «؟ هَلَلُ كِ
أَيَّ كُؤْمًا كُنْتَلَكْتُ» : لَأَقُّ فِ؟ هَبُّ مَلَكْتَنَ أَمَبَنَ وَوَدَّحَ أَوْمَلًا نِإِوِ هَلَلًا سَبَنَ أَيَّ : تَلُقُّ فِ
دُئِاصِحَ أَلِ مَوْخَانَ مَ يَلَعُ وَأَوْ مَوْهَوْجُو يَلَعُ رَأَى لَأَقُّ فِ سَأْرًا لَأَقُّ بَكَيْ لَوِةَ وَ دُغَامُ
يَذَمَّرَتَلَأَ هَأَوِ . «مَوْهَتَنَسَلًا

Имом Термизий Муъоз ибн Жабал розияллоху анхудан ривоят қилади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан сафарга чиққан эдим. Бир куни юриб бораётганимизда у зотга яқинлашиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, менга мени жаннатга киритадиган ва дўзахдан узоқлаштирадиган амалнинг хабарини беринг», дедим.

«Батаҳқиқ, буюк нарсани сўрадинг. Зотан, у Аллоҳ муяссар қилган кимса учун жуда ҳам осондир. Аллоҳга ибодат қиласан. Унга ҳеч нарсани ширк келтирмайсан. Ҳамда намозни қоим қиласан. Закотни адо қиласан, Рамазон(рўзаси)ни тутасан, Байтни ҳаж қиласан, - дедилар. Сўнгра: - Сени яхшилик эшикларига далолат қилиб қўяйми: рўза сақловчидир. Садақа худди сув оловни ўчиргандек хатоларни ўчиради. Кишининг тун ичида ўқиган намози солиҳларнинг шиоридир», деб «Ёнбошлари ётар жойдан йироқ бўлур», оятини тиловат қилдилар.

Сўнгра эса: «Сенга ишнинг боши, умуртқа поғонаси ва ўрқачининг чўққиси ҳақида хабар берайми?» дедилар.

«Ҳа, эй Аллоҳнинг Расули», дедим.

«Ишнинг боши Исломдир. Унинг умуртқа поғонаси намоздир. Унинг ўрқачининг чўққиси эса жиҳоддир, - дедилар. Сўнгра дедилар: - Сенга ўшаларнинг ҳаммасига молик бўлган нарсанинг хабарини берайми?»

«Ҳа, эй Аллоҳнинг Расули», дедим. Бас, у зот тилларини ушлаб:

«Мана буни тийгин!» дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Набийси, биз гапирган нарсамиз учун ҳам (иқобга) олинамизми?» дедим мен.

«Онанг азангни тутсин, эй Муъоз. Одамларни тилларининг маҳсули дўзахга юзтубан (ёки тумшуқлари ила) туширмаса, нима туширар эди!» дедилар».

Термизий ривоят қилган.

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳу: «Тилдан кўра қамоқда туришга ҳожатлироқ нарса йўқ», деган.

Абу Дардо розияллоҳу анҳу айтади: «Кам сўзла, кўп тингла. Оз гапириб, кўп эшитишинг учун сенга битта оғиз, иккита қулоқ берилган».

Мухаллад ибн Ҳусайн: «Эллик йилдан бери узр айтишга сабаб бўладиган бирор оғиз сўз айтмадим», деган экан.

«Руҳий тарбия» китобидан